

For det særlige tilfælde, at der efter udleveringen af fællesformuen til hensiddende i uskiftet bo finder fortsat offentligt skifte sted af afdødes særformue, bestemmes det i 3. pkt., at ægtefællens skattepligt med hensyn til indtægter af fællesformuen først indtræder ved udleveringen af denne formue; indtægterne af fællesformuen for den indtil da forløbne del af det pågældende indkomstår forbliver derfor til beskatning hos boet sammen med indtægterne af afdødes særformue for hele indkomståret.

Til stk. 2. Hvor privat skifte af et bo har været påbegyndt, men boet derefter med arvingernes samtykke udleveres en efterlevende ægtefælle til hensiddende i uskiftet bo, bør det tilstræbes, at også ægtefællens skattemæssige forhold bliver, som om hensiddende i uskiftet bo havde fundet sted i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet. Som følge heraf må en eventuel i anledning af det private skifte stedfunden beskatning ophæves.

Til stk. 3. Når udlæg til en ægtefælle efter skiftelovens § 57, stk. 1, finder sted efter, at der har været påbegyndt offentligt eller privat skifte, finder reglerne i stk. 1 og stk. 2 tilsvarende anvendelse. Heraf følger bl. a., at ægtefællen bliver formueskattepligtig af hele formuen, inklusive den del der hidrører fra udlægget, ved årets udløb.

Til stk. 4. Hvor offentlig skiftebehandling har været påbegyndt, men boet derefter udleveres til fortsat privat skifte og deling, indtræder de privat-skiftende arvingers skattepligt med hensyn til bo-midlerne først ved udleveringen til privat skifte og i øvrigt på samme måde, som hvis udleveringen til privat skifte finder sted uden mellemkommende egentlig offentlig skiftebehandling. For tiden indtil udleveringen foreslås boets beskatning derfor opretholdt, således at der også for det indkomstår, i hvilket det offentlige skifte overgår til privat skifte, sker en afsluttende indkomstansættelse for boet.

I 2. pkt. foreslås der dog den praktisk vigtige undtagelse herfra, at såfremt udleveringen af boet til privat skifte finder sted allerede i første skiftesamling, skal der ikke ske beskatning af boet, men der forholdes i så fald i det hele, som når et dødsbo i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet udleveres til privat skifte, jfr. § 16. Det vil i disse tilfælde normalt alene være den omstændighed, at en eller flere arvinger er umyndige eller fraværende, der hindrer, at boet umiddelbart udleveres til privat skifte, og det er derfor fundet rimeligt at foretage beskatningen på samme måde som ved umiddelbart privat skifte.

Til stk. 5. Hvor et dødsbo har været udleveret til privat skifte, men derefter overgår til offentlig skiftebehandling, annulleres den private skifte-

behandling for så vidt, og bobehandlingen fortsætter i princippet, som om boet hele tiden havde været undergivet offentlig skiftebehandling; arvingerne er således principielt forpligtet til at aflevere til boet, hvad de har modtaget under den private skiftebehandling, jfr. skiftelovens § 80. Det er derfor fundet naturligt også i skattemæssig henseende at lade reglerne om offentlig skifte finde anvendelse for tiden forud for skiftets formelle begyndelse, og som følge heraf må en eventuel i anledning af det private skifte stedfunden beskatning ophæves.

Afsnit III.

Den skattepligtige indkomst og formue.

Dette afsnit af lovforslaget indeholder regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue, d. v. s. den indkomst og formue, hvoraf indkomst- og formueskat skal beregnes, medens reglerne om selve skatteberegningen omhandles i det følgende afsnit. Forslaget tager principalt sigte på en omlægning af den hidtidige opkrævningsordning for indkomst- og formueskatten, men der er dog i nærværende afsnit også foreslået sådanne ændringer i reglerne om opgørelse af den skattepligtige indkomst, som må anses for ønskelige som følge dels af overgangen til den foreslåede skatteopkrævning og dels af de i forbindelse hermed stående ændringer af skattepligtsreglerne.

Efter de gældende regler danner den i et indkomstår oppebårne indkomst grundlaget for beskatningen for det efter indkomstårets udløb nærmest efterfølgende skatteår. Indkomståret er således den regnskabsperiode, i hvilken den skattepligtige indkomst erhverves, og er normalt sammenfaldende med kalenderåret. Skatteåret er den periode, for hvilken ligningen foretages; det løber fra hvert års 1. april til 31. marts i det følgende år. Forskellig fra begge de nævnte perioder er skattebetalingsåret, d. v. s. den periode i hvilken skatterne for et givet skatteår forfalder til betaling. Ifølge bestemmelserne i § 3 i lov nr. 92 af 31. marts 1965 er skattebetalingsåret som hovedregel 1. juli—30. juni.

Også efter forslaget skal den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret, der som hidtil normalt vil være sammenfaldende med kalenderåret. Skatteligningen foretages ligeledes som hidtil, når indkomståret er udløbet; ligningen foretages imidlertid ikke som efter de gældende regler med henblik på skatte-svarelse for en periode, der følger efter indkomst-perioden, men netop for den periode, i hvilken ind-